

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 397/2026
15.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Сање Ђурић Цвејић, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 306/25 од 22.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Сање Ђурић Цвејић, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 306/25 од 22.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К-331/22 од 23.10.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен је на новчану казну у износу од 200.000,00 (двестахиљада) динара коју је дужан да плати у року од три месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање опојне дроге и то 0,85 грама осушених делова биљке „Cannabis“. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и судски паушал, а како је то ближе означено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 306/25 од 22.01.2026. године усвојена је жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Сремској Митровици, па је преиначена пресуда Основног суда у Сремској Митровици К-331/22 од

23.10.2025. године у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Сремској Митровици окривљеног АА за извршено кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Сања Ђурић Цвејић поднела је захтев за заштиту законитости само против правноснажне другостепене пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 306/25 од 22.01.2026. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде одредбе члана 55а КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине правноснажну пресуду Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 306/25 од 22.01.2026. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање пред измењеним већем или да преиначи наведену другостепену пресуду тако што ће одбити као неосновану жалбу јавног тужиоца и потврдити првостепену пресуду Основног суда у Сремској Митровици К-331/22 од 23.10.2025. године, уз обавезу надокнаде окривљеном трошкова поступка, као и да одреди да се одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну другостепену пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Наиме, бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона из става 4. члана 485. ЗКП, али се из образложења захтева закључује да је исти поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ. Ово имајући у виду да бранилац у поднетом захтеву истиче да је другостепени суд, преиначујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији и осуђујући окривљеног на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, у конкретном случају погрешно применио одредбу члана 55а КЗ на штету окривљеног. По ставу браниоца, како су за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, алтернативно прописане новчана казна или казна затвора, то суд није у обавези да окривљеном изрекне казну затвора у случају вишеструког поврата, већ је слободан у избору врсте казне коју ће изрећи окривљеном и ако одлучи да окривљеном изрекне новчану казну онда не долази у обзир примена одредбе члана 55а КЗ, а како је то правилно учинио првостепени суд, а одредба о вишеструком поврату из члана 55а

КЗ се примењује само ако је за одређено кривично дело прописана казна затвора и када суд изриче казну затвора.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер другостепени суд одлуком о кривичној санкцији коју је изрекао окривљеном АА није повредио одредбу члана 55а КЗ која регулише институт вишеструког поврата. По налажењу Врховног суда, у ситуацији када је за одређено кривично дело алтернативно прописана новчана казна или казна затвора, а има услова да се примени члан 55а КЗ, суд није у обавези да окривљеног осуди на казну затвора и примени одредбу члана 55а КЗ, већ окривљеног може да осуди на новчану казну и тада не долази у обзир примена члана 55а КЗ (како то наводи и бранилац окривљеног у поднетом захтеву). Међутим, уколико суд одлучи да окривљеном изрекне казну затвора, тада ће применити одредбу члана 55а КЗ, ако су за то испуњени законски услови.

Имајући у виду напред наведено, те имајући у виду да је за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, алтернативно прописана новчана казна или казна затвора, као и имајући при томе у виду да је другостепени суд узимајући у обзир вишеструку осуђиваност окривљеног, између осталог и за истоврсна кривична дела, одлучио да је у конкретном случају према окривљеном адекватно једино изрицање казне затвора, тада је, по налажењу Врховног суда, примена одредбе члана 55а КЗ обавезна, ако су за то испуњени законски услови.

Надаље, како су у конкретном случају, и по налажењу Врховног суда, испуњена оба услова прописана одредбом члана 55а КЗ везано за вишеструки поврат, и то како први услов да је окривљени раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину, обзиром да из списка предмета произилази да је окривљени раније четири пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину (правноснажне пресуде Основног суда у Сремској Митровици К-3620/10 од 16.06.2010. године, Апелационог суда у Новом Саду Кж1 302/14 од 20.10.2014. године, Основног суда у Сремској Митровици К-75/15 од 04.11.2016. године и Основног суда у Сремској Митровици К-368/18 од 26.11.2018. године), а испуњен је и други услов да није протекло 5 година од дана отпуштања окривљеног са издржавања казне затвора у трајању од најмање једну годину па до извршења новог кривичног дела и то кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ за које је окривљени побијаном правноснажном пресудом оглашен кривим, то је другостепени суд у конкретном случају правилно применио одредбу члана 55а КЗ која регулише институт вишеструког поврата. Ово имајући у виду да из списка предмета произилази да је окривљени дана 23.10.2020. године отпуштен из КПЗ Сремска Митровица по истеку издржавања јединствене казне затвора у трајању од 5 година и 11 месеци по правноснажној пресуди Основног суда у Сремској Митровици К.бр.368/18 од 15.10.2018. године, а да је у изреци правноснажне првостепене пресуде утврђено да је предметно кривично дело извршио дана

28.09.2021. године, дакле очигледно је да од дана отпуштања окривљеног са издржавања јединствене казне затвора у трајању од 5 година и 11 месеци па до извршења предметног кривичног дела није протекло 5 година.

Следствено свему напред наведеном, по налажењу Врховног суда, другостепени суд одлуком о кривичној санкцији коју је изрекао окривљеном АА и то осудом на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци није повредио одредбу члана 55а КЗ која регулише институт вишеструког поврата, већ је у конкретном случају у односу на окривљеног правилно применио наведену одредбу.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном другостепеном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Сање Ђурић Цвејић, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**